

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 24. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Onsdag den 13. marts 2013

Tidspunkt: Kl. 9.30

Sted: Vær. 2-133

Til stede: Jens Joel (S), Camilla Hersom (RV), Lisbeth Bech Poulsen (SF), Nikolaj Villumsen (EL), Eva Kjer Hansen (V) formand, Lykke Friis (V), Pia Adelsteen (DF), Merete Riisager (LA), Lene Espersen (KF)

Desuden deltog: Statsminister Helle Thorning-Schmidt og handels- og investeringsminister Pia Olsen Dyhr

Punkt 1. Forelæggelse af møde i Det Europæiske Råd den 14.-15. marts 2013

EUU alm. del (12) – bilag 184 (udkast til kommenteret dagsorden) (fortroligt) (papiromdelt på Det Europæiske Råd 14-15/3-13 – bilag 1)

EUU alm. del (12) – bilag 231 (udkast til retningslinjer for konklusioner) (fortroligt) (papiromdelt på Det Europæiske Råd 14-15/3-13 – bilag 2)

EUU alm. del (12) – bilag 260 (brev om Single Market Act) (fortroligt) (papiromdelt på Det Europæiske Råd 14-15/3-13 – bilag 4)

EUU alm. del (12) – bilag 263 (revideret udkast til konklusioner) (fortroligt) (papiromdelt på Det Europæiske Råd 14-15/3-13 – bilag 5)

Det Europæiske Råd 14-15/3-13 – bilag 6 (brev om konkurrenceevne og ungdomsarbejdsløshed)

Det Europæiske Råd 14-15/3-13 – bilag 7 (hyrdebrev)

Statsministeren: Som bekendt afholdes det årlige forårstopmøde i Det Europæiske Råd den 14. og 15. marts. På mødet vil vi diskutere en række økonomiske emner med særlig fokus på vækst og beskæftigelse. Udgangspunktet vil være Kommissionens årlige vækstundersøgelse, der markerer begyndelsen på det såkaldte europæiske semester, der i år gennemføres i sin helhed for anden gang. Udover det vil vi gøre status for arbejdet med at styrke den Økonomiske og Monetære Union, herunder de konkrete forslag der er på bankområdet. Endelig vil vi diskutere forholdet til strategiske partnere med særlig vægt på Rusland.

Jeg vil starte med de økonomiske emner. Forårstopmødet vil være en anledning til at gøre status for krisehåndteringen i EU og gennemførelsen af vores beslutninger. Det er meget positivt set med danske øjne, at der på den måde kommer fokus på, at vi også følger op på de beslutninger, vi træffer. Samtidig vil vi give retningslinjer for den økonomiske politik, vi skal gennemføre i år, både på natio-

nalt plan og på EU-plan. Det gælder f.eks. i forbindelse med de nationale reformprogrammer.

Der er ingen tvivl om, at vi står over for store udfordringer. Ifølge Kommissionens vinterprognose kan vi i år se frem til nulvækst i EU. Samtidig er arbejdsløsheden høj, og den er særligt alarmerende for de unge. Hovedbudskabet i Kommissionens årlige vækstundersøgelse er derfor også, at selv om EU's politiske beslutninger er begyndt at give resultater i form af større ro på de finansielle markeder og mindre budgetunderskud, så er der stadig behov for reformer og tiltag, som kan skabe bæredygtig vækst og beskæftigelse i EU.

I vækstundersøgelsen lægger Kommissionen vægt på 5 områder:

1. Fortsat vækstfremmende finanspolitisk konsolidering.
2. Genetablering af nationale lånemuligheder for erhvervslivet.
3. Fremme af vækst og konkurrenceevne.
4. Håndtering af arbejdsløsheden og krisens sociale konsekvenser.
5. En modernisering af den offentlige forvaltning.

Det er vigtige indsatsområder, som jeg regner med, at vi på mødet i Det Europæiske Råd alle sammen kan tilslutte os, at vi skal arbejde med.

Medlemslandene vil så skulle tage højde for de prioriteter i udarbejdelsen af de nationale reformprogrammer og stabilitets- og konvergensprogrammer, som vi skal lægge frem i løbet af april. På den baggrund vil Kommissionen foreslå udkast til landespecifikke anbefalinger, som vi så endeligt skal vedtage på Det Europæiske Råd i juni. Det er det arbejde, vi refererer til som det europæiske semester.

En opfyldelse af anbefalingerne vil kræve en målrettet indsats både på nationalt plan og på EU-niveau. Med hensyn til det, der vedrører det nationale plan, vil vi på mødet i Det Europæiske Råd fremhæve behovet for en konsistent gennemførelse af vores fælles beslutninger og fortsatte reformer i medlemslandene på de indsatsområder, som er nævnt i Kommissionens vækstundersøgelse. Der vil fortsat være behov for konsolidering, men konsolideringsindsatsen skal suppleres med vækst- og beskæftigelsesfremmende initiativer.

På EU-niveau er det centralt, at vi hurtigt får gennemført den vækst- og beskæftigelsespagt, som blev vedtaget under det danske formandskab. Det Europæiske Råd følger sagen tæt, så vi sikrer, at de konkrete initiativer bliver gennemført så hurtigt som muligt. Vi gjorde status for implementeringen i oktober og vil altså gøre det igen på vores kommende møde.

Væsentlige elementer er allerede vedtaget. Det gælder f.eks. "ungegarantien" og forøgelsen af udlånskapaciteten for Den Europæiske Investeringsbank. På andre områder er der dog behov for at gøre mere. Det er min forventning, at vi særligt vil understrege nødvendigheden af at fremskynde vedtagelsen af de forslag, der styrker det indre marked. Det er et område, som vi alle er enige om har et stort vækstpotentiale. Tempoet i forhandlingerne er derfor ikke tilfredsstillende, hvilket DER-formanden også har fremhævet i et brev til medlemslandene.

Udover det skal vi sikre en aktiv indsats for at nedbringe den store ungdomsarbejdsløshed i Europa, sådan at vi ikke taber en hel generation af unge på gulvet.

Med vedtagelsen af ”ungegarantien” har vi allerede taget et stort skridt i retning af at sikre, at unge mennesker i EU får en fremtid på arbejdsmarkedet. På vores møde i februar blev vi udover det enige om et nyt initiativ til at bekæmpe ungdomsarbejdsløshed i særligt udsatte regioner. Det er vigtigt, at vi fortsætter det arbejde.

Derudover vil Det Europæiske Råd på kommende møder diskutere, hvordan vi kan styrke væksten ved at fokusere på energiområdet, innovation, digitalisering og vores industrielle konkurrenceevne. Fra dansk side ser vi i den forbindelse gerne et større fokus på grøn vækst som et område, der stadig har et uudnyttet potentiale.

På mødet vil vi også gøre status for arbejdet med at gøre ØMU'en stærkere. Det indebærer en diskussion om et fælles tilsyn og en afviklingsmekanisme for bankerne. Jeg forventer ikke, at det vil give anledning til en større diskussion på dette møde.

For så vidt angår styrkelsen af ØMU'en blev vi på mødet i Det Europæiske Råd i december enige om at arbejde videre med 4 tiltag, der kan styrke gennemførelsen af reformer i medlemslandene. Der er tale om:

1. Forhåndskoordineret af reformer.
2. Reformkontrakter.
3. Solidaritetsmekanismer der kan understøtte reformer.
4. ØMU'ens sociale dimension

Der har været en indledende diskussion af spørgsmålene blandt økonomi- og finansministrene og blandt beskæftigelsesministrene. De vil hver især afrapportere til DER-formanden, der i samarbejde med Kommissionsformanden vil præsentere en samlet tidsplan for dette arbejde i juni. Det er endnu uklart, hvad det præcise indhold af tiltagene vil være. Kommissionen forventes at præsentere en eller flere meddelelser efter Det Europæiske Råd efterfulgt af konkrete forslag. Det er tanken, at vi i Det Europæiske Råd diskuterer spørgsmålene i maj og juni, mens der på det kommende møde først og fremmest er tale om at gøre status.

Hvad angår bankforslagene blev der på det ekstraordinære Økofinmøde den 12. december sidste år som bekendt opnået enighed i Rådet om et fælles banktilsyn og ændring af forordningen om den europæiske banktilsynsmyndighed. Nu forhandles der med Europa-Parlamentet om sagen, og det er ambitionen fra formandskabet, at der skal opnås en aftale i marts.

Som et næste element i styrkelsen af banksamarbejdet forventes Kommissionen i midten af 2013 at fremsætte et forslag til fælles håndtering af nødlidende banker. Vi ved endnu ikke, hvad forslaget vil indeholde, men vi vil fra dansk side gå aktivt og konstruktivt ind i forhandlingerne med de velkendte ønsker: At det skal være åbent for ikke-eurolande, og at det som udgangspunkt er bankernes ejere og investorer, der bærer omkostningerne ved bankkriser – ligesom det i praksis har været i de danske bankpakker. Vi vil som bekendt først tage stilling til en dansk deltagelse, når vi kender den samlede pakke.

Endelig vil vi på mødet se på EU's forhold til vore strategiske partnere. I oktober diskuterede vi EU's forhold til Kina. Denne gang vil vi fokusere på relationerne til Rusland. Der er ligesom sidst lagt op til en strategisk diskussion, hvor der ikke vil blive udarbejdet konklusioner. Fra dansk side støtter vi en videreudvikling af samarbejdet mellem EU og Rusland inden for den brede liste af områder, der er af fælles interesse. Der bør i den sammenhæng ske en stærkere koordinering af EU's og medlemslandenes ageren over for Rusland, både for at markere vore synspunkter i forhold til demokrati og menneskerettigheder og for at fremme EU's interesser over for Rusland.

Så vidt de forskellige emner, vi skal behandle på vores møde. Derudover vil jeg godt bemærke, at eurolandene på deres topmøde i forbindelse med Det Europæiske Råd vil vedtage en forretningsorden for eurozonetopmøder. Forretningsordenen vil bl.a. gengive bestemmelsen i finanspagten om, at ikke-eurolande, der deltager i finanspagten, mindst en gang årligt skal deltage i en diskussion på et eurotopmøde om finanspagtens gennemførelse.

Samlet set er der tale om et Europæisk Råd, der ikke handler om akut krisehåndtering, men om at træde et skridt tilbage og gøre status over, hvad vi har opnået indtil nu, og sætte retningslinjer for, hvor der er behov for at gøre mere. Den større stabilitet, der er opnået siden sidste sommer, skal ikke give anledning til at slække på gennemførelsen af reformer, genoprettelsen af offentlige budgetter og vedtagelsen af konkrete vækstinitiativer. Det tager tid og kræver svære beslutninger at genopbygge tilliden til de europæiske økonomier. Det er derfor afgørende, at vi fortsætter arbejdet, så vi kan skabe grundlaget for de investeringer og de arbejdspladser, som vi har så hårdt brug for.

Lene Espersen tog udgangspunkt i de nøgletal, Barroso havde udsendt over, hvordan situationen egentlig ser ud i de enkelte lande, og udtrykte stor bekymring for situationen i Frankrig, som er et af de allerstørste lande i EU og en del af eurozonen. Der er ingen tvivl om, at Frankrigs økonomi desværre udvikler sig i en meget uheldig retning. Det er især bekymrende, at der ikke er noget, der tyder på, at man har tænkt sig at rette politikken op. På den baggrund spurgte hun, hvordan statsministeren ville tackle den udfordring, der er. Det må siges meget klart, at det har en effekt for alle, hvis et land ikke efterlever det, det har lovet.

Hun bad statsministeren bekræfte, at den danske position i relation til bankunionen stadig er, at vi ønsker at tage stilling til de tre forslag i bankunionen samlet, også når det gælder spørgsmålet om overdragelse af suveræniteten i relation til Grundlovens § 20.

I relation til de store udfordringer, Europa står over for med hensyn til konkurrenceevne og meget høj ungdomsarbejdsløshed, fokuseres der i udkastet til konklusioner på det indre marked. Det er jo en dansk mærkesag. Problemet er bare, at det bevæger sig fremad meget, meget langsomt. Lene Espersen syntes, det var ærgerligt, at de gode initiativer, der er kommet fra Kommissionen, som kan være med til at skabe flere jobs, endnu ikke er vedtaget. Bagefter skal man "mosle" med at få alle medlemslandene til rent faktisk at implementere det i deres lovgiv-

ning. Derfor spurgte hun, hvad statsministeren vil gøre for, at det indre marked kommer op i gear.

Det fremgår af udkast til konklusionerne under punkt 9c, at man vil hjælpe de små og mellemstore virksomheder, men Lene Espersen syntes ikke, ambitionsniveauet var særlig højt, idet man blot siger, at man skal passe på med ikke at påføre dem yderligere byrder. Derfor opfordrede hun Danmark til at komme med konkrete forslag til, hvordan man kan lette byrderne for de små og mellemstore virksomheder. Hun tilføjede dog, at der er sundhedsmæssige, miljømæssige og arbejdsmiljømæssige krav, som skal efterleves.

Lykke Friis tilsluttede sig Lene Espersens synspunkter. Hun havde på de rejser, Europaudvalget havde foretaget, fået bekræftet, at hvis man skal have gang i vækst og beskæftigelse, gælder det om at få frihandelsaftaler med lande som USA, Korea og Japan.

I punkt 6 i de foreslåede konklusioner vedrørende skat kan man se, at det er noget, der skal diskuteres. Hun glædede sig i den forbindelse over, at vi ikke vil være med til en skat på finansielle transaktioner. Hun kunne se i en avis, at handels- og investeringsminister Pia Olsen Dyhr siger, at nu ønsker man fra dansk side at rejse en diskussion om, hvordan man kan undgå en intern konkurrence på lave selskabsskatter, og spurgte, om statsministeren vil rejse ned til topmødet og sige, at der nu skal være fælles regler om det.

Hun gik ud fra, at den ulykkelige situation i Ungarn ville blive drøftet i korridorerne. Vi risikerer, at krisen i Europa også bliver en demokrati- og værdikrise. Hun spurgte, om statsministeren kunne rejse dette ved topmødet.

I den internationale presse havde hun set, at den homolov, man har vedtaget i Rusland, vil føre til en undertrykkelse af homoseksuelle. Der vanker høje bøder, hvis en mand kysser en mand, eller hvis en pige kysser en pige. Hun spurgte, om statsministeren ville bringe det op i diskussionen om forholdet til Rusland.

Nikolaj Villumsen pegede på, at der er klare fejl og uklarheder i den vinterprognose, Kommissionen har fremlagt, og fremhævede, at det er dumt at bygge sin økonomiske politik og fremtidige planlægning på forkerte tal. Derfor spurgte han, hvad regeringen har tænkt sig at gøre for at sikre, at man bygger på ordentlige tal. Barroso har sagt, at nedskæringspolitikken ikke virker, og det samme mener IMF. Frankrig er også imod at skære ned, idet nedskæringer i den offentlige sektor ødelægger væksten. Nikolaj Villumsen pegede i den forbindelse på, at de EU-lande, som har ført en nedskæringspolitik, er dem, der er hårdest ramt af arbejdsløshed. Han nævnte, at man har en ungdomsarbejdsløshed på 60 pct. i Grækenland og på 40 pct. i Italien, og at 90.000 irere udvandrer hvert år, mens 13 pct. af befolkningen i Letland udvandrer. Det giver Europa kæmpe problemer, som også vil ramme Danmark. På den baggrund spurgte han, om den snak, man skal have om reformer i landene, bl.a. af arbejdsmarkedspolitikken, kun vil føre til kosmetiske ændringer, eller om man vil lave noget, som skaber vækst.

Den store bekymring, man har haft for, om der var et tilstrækkeligt arbejdsudbud, er i hvert fald væk, når der står 26 millioner arbejdsløse og venter på at få et job.

I sidste uge havde der været et møde mellem de socialdemokratiske beskæftigelsesministre. Han vidste ikke, om Mette Frederiksen havde deltaget. På mødet var man gået ind for, at EU skulle have en social protokol – altså en traktatfæstning af at man sætter løn- og arbejdsvilkår højere end det indre marked. Han spurgte, om det er noget, den danske regering vil arbejde for.

I forbindelse med finansskatten er der kommet en ny model, hvorefter det er tydeligt, at danskere kommer til at være med til at betale, men ikke vil få del i overskuddet, fordi vi ikke vil tilslutte os finansskatten. Han spurgte, om det er noget, der vil føre til, at regeringen vil overveje at tilslutte sig skatten.

Han delte Lykke Friis' bekymring over udviklingen i Ungarn. I den forbindelse nævnte han, at udenrigsminister Villy Søvndal havde sagt, at det er et problem, at EU ikke interesserer sig for menneskerettigheder. Kommissionen anskuer kun situationen ud fra det indre markeds regler. Det har ført til, at EU indtil videre ikke har været særlig klar i sin kritik af menneskeretskrænkelserne.

Merete Riisager tog udgangspunkt i statsministerens udtalelse om, at det kommende møde i Det Europæiske Råd ikke stod i den akutte krisehåndterings tegn, og pegede på, at situationen i Frankrig nok kunne kræve en akut krisehåndtering. I den forbindelse erklærede hun sig helt enig i de betragtninger, Lene Espersen havde været inde på. Hun spurgte, om det ikke giver anledning til en revurdering af den danske holdning til euroen og til ideen om et tættere samarbejde i den Økonomiske og Monetære Union. I den forbindelse henviste hun til statsministerens udtalelse om, at Danmark er det attende euroland.

De initiativer, statsministeren havde nævnt i forbindelse med vækst- og jobpagten, betegnede Merete Riisager som meget spage, idet hun pegede på, at "ungegarantien" ikke i sig selv skaber nye jobs.

Hun ville gerne vide, hvad der egentlig er den danske position i relation til grøn vækst, og spurgte, hvor man helt konkret ville sætte ind. Er der fokus på subsidiering?

Med hensyn til det indre marked er det glædeligt, at der er opmærksomhed på det, men hvad er egentlig perspektivet? Og hvad er status på servicedirektivet?

Frihandelsaftaler kan have betydning for jobskabelsen i EU, og både i EU og i USA er der villighed til at indgå en frihandelsaftale, men når man kommer ned under overfladen, er der en række problemer. På den baggrund spurgte Merete Riisager, hvordan statsministeren oplever den politiske vilje til f.eks. på landbrugsområdet at få nogle rammer, som rent faktisk vil afskaffe barriererne.

Pia Adelsteen forstod, at der var tale om et statusmøde, hvor man ville udstikke de fremtidige retningslinjer. I den forbindelse kunne det være interessant at høre, hvilke retningslinjer statsministeren kunne tænke sig at anbefale.

Én ting er, at man kan redde Grækenland, men hvis Frankrig begynder at gå samme vej, er det problemer i en helt anden størrelsesorden. Det går heller ikke for godt i Spanien og Italien. Derfor spurgte hun, om der er noget konkret om, hvad EU vil gøre i relation til de tre nævnte lande.

Alle er enige om, at det indre marked skal være velfungerende, og statsministeren taler om to spor, nemlig økonomisk konsolidering og fremme af vækst og beskæftigelse. For Pia Adelsteen virkede det, som om man har koncentreret sig om konsolideringen. Hun spurgte, hvad der gør, at tempoet med hensyn til det indre marked er så forfærdelig langsomt.

Lisbeth Bech Poulsen henviste til, at både Barroso og statsministeren havde kritiseret, at det gik for langsomt med realisering af den vækst- og jobpagt, som blev lanceret under det danske formandskab. Når det drejer sig om nye konsolideringer og hårde og nødvendige økonomiske pakker, kan man blive enige over en nat, men når det handler om job og vækst, går det noget langsommere. Det virker, som om det ene ben halter lidt. Det ville hun gerne høre en kommentar til fra statsministeren.

Statsministeren kunne godt forstå, at Lene Espersen var bekymret for udviklingen i Frankrig. Vi er ikke ude af krisen i Europa, og der er stadig nogle lande, som har nogle særlige udfordringer. Derfor glædede hun sig over, at man havde det europæiske semester, hvor man kiggede på de enkelte lande og kom med landespecifikke anbefalinger. Dem skulle man diskutere i juni på Det Europæiske Råds møde. Det betyder, at tingene bliver sat i system. Statsministeren var sikker på, at det er langt mere konstruktivt og disciplinerende. Hun havde hele tiden ment, at det ikke var euroen, der var noget galt med. Det, der var galt, var, at landene ikke overholdt reglerne.

Statsministeren bekræftede over for Lene Espersen, at selv om det måtte tage noget længere tid med de to sidste forslag i bankpakken, vil vi i Danmark stadig foretage en samlet vurdering.

Hun var enig i, at det går for langsomt med det indre marked. Flere har sagt, at en af nøglerne til at få gang i væksten er, at vi rent faktisk færdiggør det indre marked. Noget af det har vi gjort, men statsministeren delte frustrationen over, at det går for langsomt.

Hun var helt enig i, at vi skal kigge på de små og mellemstore virksomheder. Vi skal i gang med at afbureaukratisere. Vi støtter varmt Kommissionens forslag herom. I den forbindelse nævnte statsministeren, at Kommissionen har fremlagt to meddelelser: En meddelelse fra december om et såkaldt smart reguleringsinitiativ, som handler om, at man skal udvikle, implementere og evaluere det, vi har vedtaget, og en meddelelse fra marts om afbureaukratisering. Vi skal gøre, hvad vi kan, men hvor det vedrører den sociale beskyttelse, altså arbejdsmiljøet, vil vi selvfølgelig være mere skeptiske, for vi skal stadig have sunde arbejdspladser.

Statsministeren erklærede sig 100 procent enig i det, Lykke Friis sagde om frihandelsaftaler. Under det danske formandskab talte vi rigtigt meget om frihandelsaftaler og var egentlig også tilfreds med udviklingen. Det irske formandskab er meget optaget af frihandelsaftaler, som også indgik i præsident Obamas "state of the union" tale.

Statsministeren ville ikke gå ind i en specifik diskussion om de konklusionstekster, som var oversendt i fortrolig form til Europaudvalget, men vi er fra dansk side

særdeles positive over for ideen om et fælles niveau for selskabsskat i de europæiske lande. I praksis vil der være betydelige udfordringer med at gennemføre det, men det er en rigtig god idé, idet man derved kan undgå en negativ skattekonkurrence om at komme tættest på bunden.

Med hensyn til Ungarn mente statsministeren, det er vigtigt, at man følger de procedurer og aftaler, der er. Det er Kommissionen, der er traktatens vogter. Både på det økonomiske område og hvad angår demokrati og menneskerettigheder – tilføjede statsministeren i anledning af Nikolaj Villumsens bemærkninger. Derfor har Kommissionen fået den opgave at gennemgå den ungarske forfatning og derefter tage samlet stilling. Statsministeren mente, det var meget vigtigt, at landene i denne situation ikke kommer med individuelle markeringer, men fastholder, at det er Kommissionen, der har den opgave.

I anledning af Lykke Friis' bemærkninger om Rusland pointerede statsministeren, at Rusland er en central strategisk partner for EU på mange områder, både økonomisk og i FN og andre internationale sammenhænge, f.eks. når det gælder Irans atomprogram. I EU-kredsen er der generel enighed om, at selv om samarbejdet med Rusland ikke er let, skal vi fortsat gøre, hvad vi kan, for at udbygge samarbejdet.

I relation til Nikolaj Villumsens tvivl om, hvorvidt Kommissionen kommer med korrekte tal, pointerede statsministeren, at der er tale om skøn, og hun havde ikke nogen grund til at tro, at tallene skulle være fejlbehæftede eller forkerte.

Med hensyn til om vi håndterer krisen på den korrekte måde, henviste statsministeren til, at vi hele vejen igennem har balanceret mellem konsolidering og væksttiltag – oven i købet væksttiltag der kan virke både på kort og på lang sigt. Hun følte sig overbevist om, at vi godt kan gøre begge dele i EU. Statsministeren tilføjede, at i Danmark har vi formået at konsolidere økonomien på en rigtig fornuftig måde igennem reformtiltag, som målrettet giver sociale forbedringer for de mennesker, der har mindst, samtidig med at vi har sat gang i væksten gennem øgede offentlige investeringer.

Statsministeren kendte ikke til det møde mellem socialdemokratiske beskæftigelsesministre, Nikolaj Villumsen refererede til. I relation til spørgsmålet om en social protokol sagde statsministeren, at hun var langt mere optaget af, at vi skal gøre en massiv indsats for at skabe vækst og beskæftigelse, særligt for de unge, og at vi skal undgå social dumping. Regeringen har ikke nogen planer om at arbejde for en social protokol.

Der er ikke nogen ændring i regeringens holdning til den finansielle transaktionskat.

Grønne tiltag er en mærkesag for Danmark, sagde statsministeren til Merete Riisager. Under det danske formandskab fik vi gennemført energieffektiviseringsdirektivet, hvilket ikke var så let. Hvis alle landene lever op til det, vil der være vækst og beskæftigelse i det. En anden dansk mærkesag har været en greening af EU's budget, hvilket er lykkedes i forbindelse med de langsigtede budgetter.

Desværre er der ikke én knap, man kan trykke på, som udløser vækst og beskæftigelse i Europa, sagde statsministeren til Pia Adelsteen. Der er tale om en

bredspektret indsats. Vi skal have styr på økonomien, og vi skal reformere. Vi må ikke holde de unge uden for arbejdsmarkedet. Man skal selvfølgelig også sætte gang i vækstinitiativer, sådan som vi gør det i Danmark.

Vi skal færdiggøre det indre marked.

Statsministeren sagde i anledning af Lisbeth Bech Poulsens bemærkninger, at det, at vi har en vækst- og beskæftigelsespagt, er helt afgørende for, at vi kan styrke væksten i Europa. Man kan altid være ked af, at det ikke går hurtigt nok, men der er tale om lange processer i EU, og vi arbejder i den rigtige retning. Vi har vedtaget en kapitaludvidelse i Den Europæiske Investeringsbank, vi har vedtaget et pilotprojekt med projektobligationer, vi er blevet enige om det fremtidige EU-budget, som styrker vækstområderne, vi har vedtaget en "ungegaranti", og der sker fremskridt med hensyn til de bilaterale handelsaftaler, ligesom vi tager – ganske vist langsomme – skridt i forhold til det indre marked. Men beskæftigelsespolitik er et nationalt anliggende, tilføjede statsministeren.

Pia Adelsteen bad om en begrundelse for, at det indre marked gik så langsomt.

Hun hørte statsministeren sige, at det europæiske semester er rigtigt godt, fordi der er nogen, der kigger på, om landene overholder aftalerne. Men når man ser på Frankrig, går det den forkerte vej. Er det, fordi Frankrig bare er ligeglad med de anbefalinger, der kommer?

Pia Adelsteen undrede sig lidt over svaret vedrørende Ungarn, som gik ud på, at det er vigtigt, at de enkelte lande ikke kommer med individuelle markeringer, når udenrigsministeren Villy Søvndal sammen med tre kolleger har udtalt, at der er noget her, man skal se på.

Hun kunne godt forstå, at statsministeren ikke ville have en social protokol, for en sådan ville kolliderede med servicedirektivet.

Lene Espersen forstod, at den diskussion, der skulle være i forbindelse med det europæiske semester, skulle være en mere generel diskussion, ikke en landespecifik diskussion, som først kommer til juni. Men samtidig hørte hun statsministeren sige, at hun egentlig havde det synspunkt, at landene skulle leve op til det, de havde lovet. Derfor forventede hun, at der ville komme en klar besked fra Danmark om, at Frankrig ikke kunne blive ved med de julelege. Som venner i et fællesskab skal man fortælle hinanden, når der er nogle ting, der går galt. Situationen i Frankrig er langt mere alvorlig end i Grækenland og på Cypern. Vi må ikke gentage fortidens fejl, hvor man ikke reagerede, selv om Tyskland og Frankrig overtrådte stabilitets- og vækstpagten. Derfor begyndte alle andre lande også at overtræde reglerne. Det var kun embedsmænd, der sad og skældte embedsmænd ud. Lene Espersen mente, det var på tide, at politikerne talte direkte til hinanden.

Lene Espersen syntes ikke rigtig, statsministeren svarede på hendes spørgsmål vedrørende det indre marked. Hun spurgte ikke, om Danmark synes, det indre marked skulle udvikle sig, for det er alle enige om; hun spurgte, hvad vi kan gøre for at få speed på. Hvad kan vi gøre i forhold til de medlemslande, der ustandselig trækker tingene i langdrag? Det er ikke nok at have scoreboards, som blot er en registrering; der skal være nogle instrumenter, som gør, at det har konsekvenser

for de lande, der ikke overholder reglerne. Det er et problem, at noget af det, der virkelig kan skabe jobs, af politiske årsager ikke sker.

Også for små og mellemstore virksomheder gælder det, at det ikke er nok med scoreboards. Det, Lene Espersen var optaget af, er konkrete forslag til, hvordan man kan lette byrderne for de små og mellemstore virksomheder. Her syntes hun, det ville klæde Danmark, om vi fremlagde nogle forslag.

Lykke Friis var enig i, at man naturligvis skal gøre tingene i den rigtige rækkefølge, når det gælder Ungarn, og nærlæse den nye forfatning, men det står klart i traktatens artikel 7, at man ikke kan overlade det hele til Kommissionen. På et eller andet tidspunkt kommer regeringen til at tage stilling.

Det, Lykke Friis spurgte om vedrørende Rusland, var den lov, der var vedtaget ved første behandling den 25. januar 2013 om bøder på 93.000 kr., hvis man skilte offentligt med sin homoseksualitet. Den lov er blevet påtalt af det internationale samfund. Hun håbede, at Danmark ville engagere sig i den sag.

Nikolaj Villumsen pegede på, at der i Kommissionens vinterprognose vedrørende Danmark er nogle fejl, idet der er forskel på, hvordan man vurderer økonomien kvartal for kvartal, og hvordan man vurderer den på årsbasis.

Når man hørte, hvad de borgerlige sagde vedrørende Frankrig, skulle man tro, man hørte den tyske regering. Man er ikke bekymret for den sociale elendighed, der præger Europa. Når han så på de erfaringer, man har med nedskæringerne, kunne han godt forstå Frankrig. Han mente, den danske regering burde følge lidt med i udviklingen og erkendte, at vækst i den offentlige sektor er en forudsætning for, at man kommer ud af krisen. I den forbindelse pegede Nikolaj Villumsen på, at USA har ført en ekspansiv finanspolitik og derfor har oplevet vækst. I dag er der demonstrationer over hele Europa mod nedskæringspolitikken. Nikolaj Villumsen troede, det var farligt, hvis man blev ved med at glemme de befolkninger, der nu bliver rigtigt trængt.

Svaret vedrørende den sociale protokol undrede ham, idet man så tit hører, at EU for socialdemokraterne er en kamplads mellem højre og venstre. Han opfordrede regeringen til at lægge mærke til de krav, der er kommet om at få stoppet den sociale dumping.

Med hensyn til finansskatten præciserede Nikolaj Villumsen, at han refererede til den såkaldte "livrem og seler" model, hvor man sagde, at der skulle betales skat, også når en BMW-aktie bliver handlet af en dansker på børsen i Chicago. Det betyder jo, at danskere kommer til at betale, men at vi ikke får del i pengene, som er anslået til 7 mia. kr.

Nikolaj Villumsen delte bekymringen vedrørende Rusland og håbede, at Danmark vil kritisere Rusland.

Med hensyn til Ungarn mente Nikolaj Villumsen ikke, han havde begået nogen fejl, idet det, Kommissionen har kritiseret, er Ungarns krænkelser i relation til det indre marked, ikke lovgivningen mod homoseksuelle og mediefriheden. Derfor var han enig i den kritik, udenrigsminister Villy Søvndal var fremkommet med. Han håbede, hele regeringen stod bag den.

Merete Riisager gentog sit spørgsmål om, hvorvidt situationen i Frankrig fik Danmark til at ændre sin position med hensyn til ønsket om at gå tættere på kerne i EU, altså gå ind for et tættere økonomisk samarbejde i EU.

Hun ville gerne høre statsministerens vurdering af de ubalancer, der er i eurozonen. Statsministeren taler meget om den regelbårne regulering af landene, altså at landene skal leve op til kravene. Men i eurozonen opstår der en ubalance, der ved at pengestrømmene går mod Tyskland og væk fra Sydeuropa. Hvad er statsministerens holdning til det? Skal der mere udligning til, eller mener vi, at regelstyring er nok?

Statsministeren forstod udmærket Pia Adelsteen frustration over, at det ikke går så hurtigt med gennemførelsen af det indre marked og håndhævelse af de mekanismer, man nu engang har, men der er desværre ikke én ting eller ét land, man kan pege på. Det er svært at opnå enighed eller kvalificeret flertal mellem 27 lande, men selvfølgelig skal vi ikke opgive forsøget. Det er vores opgave som dansk regering hele tiden at presse på.

Vi skal søge at bygge bro over de uenigheder, der er, sagde statsministeren til Lene Espersen. Vi skal også forhandle med Europa-Parlamentet, og derefter skal landene implementere tingene; hvis de ikke gør det, er der EU-Domstolen. Statsministeren var optaget af, at vi ikke gentager de fejl, vi har gjort tidligere, hvor man havde regler, men ikke overholdt dem. Det ville være rigtigt skidt, hvis vi ikke havde det europæiske semester.

Statsministeren var enig med Lene Espersen i, at landene skal leve op til det, de siger, men hun troede, det var rigtigt at følge de regler og procedurer, man har. Den diskussion, man skal have torsdag og fredag, drejer sig ikke om landespecifikke anbefalinger. Det vil blive diskuteret i april og juni.

Hun var også enig med Lene Espersen i, at byrderne for de små og mellemstore virksomheder skal sænkes. Hun troede også, vi som regering kan gøre noget ved at lægge konkrete anbefalinger på bordet. Der er ingen tvivl om den danske holdning. Vi er selv i gang med at kigge på udbudsreglerne, og vi er i gang med at kigge på, hvordan man kan ændre på regelbyrden. Statsministeren kunne godt tænke sig, at nogle af de erfaringer, vi gør os, også kan bruges på EU-plan.

Statsministeren var glad for, at Lykke Friis var enig i det, vi gør i forhold til Ungarn. Der er langt op til artikel 7. Derfor sendte udenrigsministeren sammen med tre kolleger det brev, som blev nævnt under drøftelsen i Europaudvalget.

Mange er optaget af den seneste lovgivning i Rusland om begrænsning af de homoseksuelles rettigheder. I Danmark har vi valgt at gå i den modsatte retning. Derfor var statsministeren meget tilfreds med, at EU har udtrykt bekymring over lovgivningen i Rusland. Rusland er en del af det internationale samfund og har forpligtet sig over for FN og Europarådet. Udviklingen med hensyn til menneskerettighedssituationen i Rusland drøftes derfor bl.a. i EU-Rusland menneskerettighedsdialogen.

Det er rigtigt, at der var fejl i de første tal fra Kommissionen, sagde statsministeren til Nikolaj Villumsen, men de tal er nu rettet. Statsministeren mente, vi kunne være ganske rolige. Vi har ingen grund til ikke at tro på tallene.

Statsministeren betegnede det som "stærke sager", at hun skulle sidde og glemme den europæiske befolkning. Det syntes hun var en urimelig beskyldning. Hun pegede på, at der er en regering i Europa, nemlig den danske, som ligger lige præcis imellem de to yderstandpunkter. Det var hun egentlig ganske tilfreds med. Det er muligt, Enhedslisten mener, vi bare kan bruge penge, vi ikke har, men det mener regeringen ikke. Vi har et højt investeringsniveau i den offentlige sektor og i den vækstplan, den danske regering har lagt frem.

Statsministeren var klar over, at den finansielle transaktionsskat også kunne påvirke borgere i ikke-deltagende lande. Derfor lægger vi også vægt på, at der tages højde for ikke-deltagende landes interesser. Det forstærkede samarbejde skal udformes på en måde, så det ikke kompromitterer det indre marked, og så der ikke kommer en u hensigtsmæssig påvirkning af de lande, der ikke deltager. Statsministeren forventede selvfølgelig, at det vil indgå i diskussionerne, når forslaget skal forhandles.

Statsministeren sagde til Nikolaj Villumsen, at Kommissionen lige nu er ved at se på, om lovgivningen i Ungarn er i overensstemmelse med EU-retten og EU's principper. Det bakker Danmark fuldt og helt op om. Det gælder også den indsats, der gøres i Europarådet. Hun var helt tryk ved, at Kommissionen udfylder sin rolle som traktatens vogter. Statsministeren tilføjede, at vi derudover selvfølgelig skal diskutere, om de procedurer, vi har, er tilstrækkelige. Vi er optaget af, om Kommissionen og Rådet skal have flere redskaber til at håndtere den slags udfordringer, inden de eskaleres. Statsministeren pegede på, at der er meget langt op til en artikel 7 procedure. Man kan diskutere, om man skal have noget midt imellem. Derfor har udenrigsministeren sammen med sine kolleger i Holland, Tyskland og Finland opfordret til en mere effektiv monitorering af de grundlæggende rettigheder i EU. Det drejer sig faktisk ikke specifikt om Ungarn.

En af de store styrker i det EU, som Nikolaj Villumsen ikke vil have Danmark med i, er netop, at man har en mulighed for at reagere, hvis landene ikke overholder de basale rettigheder. Og det handler ikke kun om de økonomiske spilleregler; det handler også om demokrati og menneskerettigheder.

I anledning af Merete Riisagers spørgsmål om, hvorvidt situationen i Frankrig ændrer den danske regerings holdning til euroen, gentog statsministeren, at hun ikke mente, der var for mange regler, men at de regler, der er, ikke er blevet overholdt. Det er ikke euroens skyld, at vi har de problemer, vi har. De skyldes, at landene ikke i tilstrækkelig grad har haft styr på deres økonomi.

I relation til de ubalancer, der er i eurozonen, pegede statsministeren på, at EU ikke blot er et sted, hvor vi handler med hinanden; det er også et sted, hvor vi er solidariske med hinanden. De rigeste lande skal bidrage til de fattigste regioner i vort fællesskab. Det er også udtrykt i det fælles budget, at vi skal udvise solidaritet med hinanden. Statsministeren tilføjede i den forbindelse, at når vi har opnået en rabat, var det ikke, fordi vi ikke vil være solidariske med andre lande. Det indgår heldigvis stadig i det flerårige budget, som man netop har vedtaget i Det Europæiske Råd.

Pia Adelsteen huskede, at da man indførte det europæiske semester i forlængelse af finanspagten og europluspagten, var et af argumenterne, at det var vigtigt, at regeringscheferne satte sig sammen og så hinanden dybt i øjnene og sagde: "I har ikke overholdt de regler, I selv har været med til at vedtage." Hun spurgte, om statsministrene kommer til at gøre det på det kommende møde. Det er vigtigt at få gang i processen, sådan at landene overholder det, de selv har vedtaget.

Det vil selvfølgelig give dønninger også i Danmark, hvis euroen krakelerer, men hun mente, der var store problemer, hvis Frankrig går ned.

I anledning af statsministerens svar vedrørende Ungarn, nemlig at det er en af EU's styrker, at man ikke kun ser på økonomien, men også ser på menneskerettighederne, sagde Pia Adelsteen, at der også i EU er lande, hvor menneskerettighederne bestemt ikke overholdes, f.eks. Rumænien.

Nikolaj Villumsen replicerede, at når han sagde, man skulle huske befolkningen, er det, fordi væksten ikke er kommet. Der er tværtimod sket en stigning i arbejdsløsheden i Europa, siden vi sidst havde valg i Danmark. Derfor er der kritik af nedskæringspolitikken, og det er ikke nok at gøre noget kosmetisk. Enhedslisten taler ikke for, at man skal bruge penge, man ikke har. Derfor går Enhedslisten også ind for en finansskat. "Livrem og seler" princippet er godt, for hvis vi på et tidspunkt kommer med, skulle vi nødtigt se, at man flytter handelen ud og derved taber arbejdspladser.

Han ville glæde sig til, at EU kritiserer angrebene på mediefriheden i Ungarn. Vi har bare ikke set det endnu.

Merete Riisager var for alvor bekymret, når statsministeren siger, at situationen i Frankrig ikke ændrer på den danske holdning til ØMU'en. Euroen er jo kun den fysiske manifestation af det økonomiske samarbejde. Det forstår danskerne udmærket. Statsministeren har også sagt, at vi er det attende euroland. Hun gik ud fra, at det var et forsøg på at tilvænne danskerne, så danskerne glemmer, at man ikke har spurgt dem. Statsministeren siger, at det ikke er euroens skyld, men det er da bemærkelsesværdigt, at store lande som Frankrig nu kommer ud for alvorlige problemer. Statsministeren støtter EU's solidaritet, hvor man inden for det økonomiske samarbejde udligner velstanden mellem de forskellige lande. Det måtte hun forstå sådan, at statsministeren går ind for, at vi skal gå lidt ned i levestandard i Danmark. Den holdning deler Liberal Alliance ikke.

Statsministeren forstod, at Pia Adelsteen var bekymret for, om de regler, vi har, faktisk virker, og at det var meningen, at regeringslederne skulle se hinanden dybt i øjnene og kræve noget af hinanden. Nu sidder Pia Adelsteen og siger, at redskaberne skal bruges fuldt ud. Det kunne godt undre statsministeren, da Dansk Folkeparti havde været imod dette samarbejde helt fra starten.

Det samme gælder sådan set menneskerettighederne. Statsministeren går ind for et Europa, hvor man overholder menneskerettighederne og holder hinanden i ørerne, men Dansk Folkeparti har hele tiden ønsket et slankere EU. Det syntes hun ikke var logisk.

Nikolaj Villumsen vil gerne have, at EU gør mere i forhold til Ungarn, mens hans parti gerne vil ud af EU. Hvad er så virkemidlerne, hvis man sidder uden for EU? Hvad er virkemidlerne, når det drejer sig om at styrke demokrati og menneskerettigheder? Hvad er egentlig virkemidlerne i forhold til at passe på den befolkning, der har det rigtigt svært? Svaret er: Ved at gå ud af EU får man ikke særligt megen indflydelse på de ting.

Statsministeren var ikke enig med Nikolaj Villumsen i, at man bare skal bruge penge i den offentlige sektor for at skabe vækst og beskæftigelse. Man skal give de dårligst stillede en hjælpende hånd, og man skal have offentlige investeringer, men man skal også have styr på økonomien og forbedre konkurrenceevnen.

Statsministeren mente, Merete Riisager sagde mange ting, der var forkerte. Statsministeren havde ikke sagt, at vi skal lokke danskerne ind i eurosamarbejdet. Når hun talte om, at Danmark i praksis er det attende euroland, er det primært, fordi vi har en fastkurspolitik. Den havde hun ikke hørt Merete Riisager være imod. Hun ville gerne have sig frabedt, at man tillagde hende synspunkter, som hun ikke havde givet udtryk for.

Pia Adelsteen ville gerne have sig frabedt, at statsministeren konkluderede angående Dansk Folkepartis holdning. Dansk Folkeparti var imod finanspagten osv., men derfor kan hun godt spørge ind til de ting, som regeringen sammen med Venstre og Konservative gik så varmt ind for, og spørge, hvorfor man ikke bruger de virkemidler, man har.

Det er det samme med menneskerettighederne. Man synes, det hele er så godt, når det står i en pagt, men når det skal fungere i virkeligheden, bliver det ved snakken, og man vil åbenbart ikke kigge hinanden ordentligt i øjnene. Det er ikke Dansk Folkeparti, der har ønsket de regler; det er regeringen, der har ønsket reglerne.

Merete Riisager spurgte, om det ikke er korrekt, at der ikke har været afholdt en folkeafstemning om finanspagten, og om det ikke er korrekt, at fastkurspolitikken er noget, Danmark kan beslutte selv.

Hun ville også gerne vide, om det ikke er korrekt, at hvis der i en bankunion kommer en udligningsmekanisme, kan danske banker komme til at hæfte for banker andre steder i EU, hvilket vil give en udligning mellem landene.

Statsministeren syntes, det var helt fair at bruge de regler, vi har. Det var hun selv meget optaget af. Det europæiske semester gør det meget sværere for landene at smygge sig udenom reglerne. Men Dansk Folkeparti har været imod det europæiske semester.

Hun hørte, at Merete Riisager var kommet ned i et lidt andet leje. Danmark følger de regler, man har lavet i eurosamarbejdet, ikke for EU's skyld, men fordi det er i dansk interesse.

Med hensyn til bankunionen mente hun, det var for tidligt at sige, hvordan mekanismerne bliver.

Nikolaj Villumsen mindede om sit spørgsmål om, hvorvidt Danmark var imod "livrem og seler" princippet i forbindelse med finansskatten.

Statsministeren mente, hun havde svaret på det. Vi har hele tiden sagt, at det forstærkede samarbejde vedrørende finansskatten ikke må kompromittere det indre marked.

Punkt 2. Kommissionens anbefaling til Rådets medlemmer om rådsafgørelse med henblik på bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger om indgåelse af en plurilateral aftale om handel med tjenesteydelser

– Vedtagelse

EUU alm. del (12) – bilag 256 (aktuelt notat af 7/3-13)

Handelsministeren: Jeg vil i dag forelægge Kommissionens anbefaling til Rådets medlemmer om rådsafgørelse med henblik på bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger om indgåelse af en plurilateral aftale om handel med tjenesteydelser.

Sagen forelægger jeg på vegne af erhvervs- og vækstministeren.

Sagen forelægges til orientering.

Tjenesteydelser har en stadig større betydning for såvel den globale som den danske økonomi og spiller en central rolle for skabelsen af vækst og beskæftigelse.

Men i modsætning til handlen med varer er der fortsat relativt høje barrierer for handlen med tjenesteydelser på globalt plan. En liberalisering af området vil derfor kunne skabe betydelige økonomiske gevinster globalt. Det vil komme alle lande til gode, herunder også udviklingslandene.

Handlen med tjenesteydelser er en del af Doha-forhandlingerne, der blev påbegyndt i 2001. Forhandlingerne er som bekendt stadig væk ganske vanskelige og har reelt ikke bevæget sig siden 2005.

Derfor er 21 lande og EU nu gået sammen i et forsøg på at forhandle og blive enige om en plurilateral aftale om handlen med tjenesteydelser. Dvs. en aftale hvor de indgåede forpligtelser i første omgang kun gælder for de lande, der indgår i forhandlingerne og underskriver aftalen.

Det er i den forbindelse, Kommissionen nu fremlægger et udspil til forhandlingsdirektiver, som skal godkendes af medlemsstaterne. Målet med en aftale er at sikre, at det nuværende liberaliseringsniveau fastholdes, samt at skabe mulighed for ny markedsadgang og færre handelshindringer.

Regeringen ser positivt på en aftale om tjenesteydelser og støtter Kommissionens udspil til forhandlingsdirektiver.

I et dansk perspektiv handler det om bedre markedsadgang og investeringsmuligheder på det globale marked for blandt andet søtransport, arkitekter, ingeniører og rådgivere.

Derudover er det vigtigt at sikre, at det nuværende niveau af liberalisering fastholdes. Det vil give virksomhederne øget forudsigelighed og juridisk sikkerhed, når de agerer på de globale markeder.

Regeringen vil i den forbindelse arbejde for, at Kommissionens forhandlingsdirektiver bliver så ambitiøse og dækkende som muligt.

Regeringen støtter, at aftalen i videst muligt omfang struktureres efter den nuværende GATS-aftale om handel med tjenesteydelser. Det øger muligheden for, at udviklingslandene kan tiltræde aftalen på et senere tidspunkt, og at aftalen kan gøres multilateral – dvs. udstrækkes til alle medlemmer af WTO. Det er vigtigt for ikke at underminere det multilaterale handelssystem og ikke mindst Doha-forhandlingerne.

Endelig støtter regeringen, at der i forhandlingerne tages hensyn til medlemslandenes ret til nationalt at regulere tjenesteydelser. Det betyder, at nationale regler inden for eksempelvis arbejdsmarkedsforhold fortsat skal gælde.

Men lad mig understrege, at der på nuværende tidspunkt kun er tale om en fastlæggelse af de overordnede rammer for forhandlingerne. Indholdet fastlægges i de egentlige forhandlinger, der forventes at finde sted over de næste par år. Så vi har god tid til det. Vi vil derfor få lejlighed til at drøfte sagen igen her i udvalget.

Pia Adelsteen kunne godt høre, at handelsministeren siger, nationale regler om arbejdsmarkedsvilkår skal overholdes, men vi har i forvejen problemer med social dumping på EU-niveau, fordi det er helt legitimt og lovligt, at f.eks. en polsk virksomhed kommer til Danmark og aflønner medarbejderne efter deres nationale overenskomst, som indeholder væsentligt lavere lønninger end de danske. På den måde udkonkurrerer man danske virksomheder. Det syntes hun, man skulle være meget opmærksom på – set i lyset af at det er EU-Domstolen, som afgør tvivlsspørgsmål.

Nikolaj Villumsen mente ikke, liberalisering altid er godt. Han syntes f.eks. ikke, uddannelse og sundhed burde være handelsvarer, men en rettighed for alle.

Helt konkret ville han høre, om regeringen vil arbejde for, at ILO-konvention nr. 94 om offentlige udbud respekteres, og at det sikres, at udenlandske serviceudbydere registreres i RUT-registret. Vi ser, at liberalisering og EU's krav fører til, at der er et pres på løn- og arbejdsvilkår, og at vore østeuropæiske kolleger bliver groft udnyttet.

Merete Riisager spurgte, hvilke barrierer handelsministeren så som de primære for, at der kan komme en fremdrift inden for dette område.

Handelsministeren pegede i svaret til Pia Adelsteen og Nikolaj Villumsen på, at der i udkastet til forhandlingsdirektiver fremhæves, at medlemslandene fortsat har ret til at fastsætte lovgivning og regulering vedrørende udlændinge og arbejdsmarkedsforhold, herunder krav om løn- og arbejdsvilkår.

ILO-konvention nr. 94 om løn- og arbejdsvilkår vedrørende offentlige bygge- og anlægsarbejdere skal sikres løn- og arbejdsvilkår, når arbejdet udføres. Det er også indbefattet i Kommissionens udkast, sagde hun til Nikolaj Villumsen.

Der ændres ikke noget i forhold til brugen af RUT-registret.

Handelsministeren svarede Merete Riisager, at det primære nok er begrænsning i antallet af tjenesteydere, som må operere i et andet land som f.eks. ingeniører og søtransport. Det er noget, danske rederier har store problemer med. Når skibene kommer til en udenlandsk havn, kan de ikke efterfølgende sejle op ad de indre

kanaler. Hvis en dansk virksomhed ønsker at etablere sig i et andet land, er der ofte et krav om, at 51 pct. af virksomheden skal være ejet af et firma i det pågældende land. Det gør det svært for danske virksomheder at fastholde styringen. Begge dele bliver adresseret i de foreslåede forhandlingsdirektiver.

Pia Adelsteen syntes, hun hørte handelsministeren sige, at de nationale stater kan bestemme løn- og arbejdsvilkår via lovgivning, men det bruger vi jo typisk ikke i Danmark, hvor det er arbejdsmarkedets parter, der indgår aftaler herom. Hun ville bare være sikker på, at vi ikke lige pludselig skal have lovgivning på disse områder i Danmark.

Merete Riisager hørte handelsministeren beskrive nogle af de tekniske barrierer, men det, hun havde interesseret sig for, var de politiske barrierer, når man skal i gang med forhandlingerne. Det kan være frygt for social dumping eller stigende protektionisme i forbindelse med krisen.

Handelsministeren henviste i svaret til Pia Adelsteen til, at hun talte om "lovgivning og regulering", så det gælder også den danske måde at gøre det på. Hun var enig med Pia Adelsteen i, at vi har en udfordring i forhold til social dumping, og at vi ikke har behov for at åbne den port endnu mere. Derfor er det vigtigt at fastholde dette element i forhandlingsdirektiverne.

Vi oplever globalt en stigende grad af økonomisk protektionisme, sagde handelsministeren til Merete Riisager. Derfor vil vi have liberalisering, men det er ikke liberalisering uden krav eller en total åbning af markederne. Det handler om, at man ikke benytter sig af øgede toldsats, gør det sværere for tjenesteudbydere at etablere sig eller etablerer tekniske handelsbarrierer. Vi skal sikre, at hvad der svarer til en tredjedel af dansk eksport får bedre jord under fødderne ude på markederne. Vi skal gøre det nemmere for erhvervslivet at eksportere. Det gælder f.eks. ingeniører, søtransport og advokater, og det gælder sådan set også den finansielle sektor. Vi er ikke kommet så langt på tjenesteydelsesområdet som på så mange andre områder.

Mødet slut kl. 11.25.

Ref.: BE/its